

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 200/05
13.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Ljubomira Vučkovića, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline i Bate Cvetkovića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela silovanje iz člana 103. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i krivičnog dela protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu K.54/04 od 01.10.2004. godine, u sednici veća održanoj 13.06.2005. godine, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca i optuženog, koji nije uredno obavešten, a po izjavi njegovog branioca nalazi se u pritvoru, zbog novog krivičnog postupka i saglasan je da se sednica veća održi u njegovom odsustvu, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Šapcu K.54/04 od 01.10.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Šapcu K.54/04 od 01.10.2004. godine, optuženi AA je oglašen krivim, za krivično delo silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS i za krivično delo protivprirodni blud u pokušaju iz člana 110. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora, u trajanju od dve godine i šest meseci, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 25.02.2004. godine do 01.10.2004. godine i od 24.08.2003. godine do 08.09.2003. godine. Oštećene BB i VV se za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahteva, upućuju na parnicu. Prema optuženom se izriče mera bezbednosti oduzimanja predmeta i to kuhinjskog noža, dužine oko 30cm, sa plastičnim crnim koricama. Po pravnosnažnosti presude, oštećenoj BB ima se vratiti privremeno oduzeti predmeti: jedne ženske gaće žute boje i jedna haljina, a optuženom AA privremeno oduzete muške gaće plave boje. Optuženi se obavezuje da sudu na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 9.000,00 dinara, a na ime paušala iznos od 2.500,00 dinara.

Protiv navedene presude, žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi optužbe, ili da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.326/05 od 04.03.2005. godine, predložio je da se prvostepena presuda potvrdi, a žalba branioca optuženog odbije, kao neosnovana.

Vrhovni sud je u sednici veća, održanoj u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu branioca optuženog, a u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i optuženog, koji nije uredno obavešten, a njegov branilac je saglasan da se sednica veća održi u njegovom odsustvu, s obzirom da njegovo prisustvo današnjoj sednici nije neophodno, pa u tom smislu povlači predlog, razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbi i objašnjenja data na sednici predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje ovaj sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, niti povrede na koje se u žalbi ukazuje.

Neosnovano se u žalbi branioca optuženog navodi, da je Okružni sud u Šapcu, načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 7. ZKP, jer spise predmeta Opštinskog suda u Bogatiću K.102/04, koji se odnose na identičan događaj opisan pod tačkom 2 izreke presude, kvalifikovan kao krivično delo bludne radnje iz člana 108. KZ RS, u vezi člana 103. stav 1. KZ RS, izvršenog na štetu oštećene VV, nije združio svom predmetu K.54/04 i tako rešio predmet optužbe. Naprotiv, iz spisa proizilazi da je Opštinski sud u Bogatiću 07.07.2004. godine, dostavio spise predmeta K.102/04, protiv optuženog AA, Okružnom sudu u Šapcu, radi spajanja postupka kao stvarno nadležnom sudu na dalji postupak. Pravilno je postupio Okružni sud u Šapcu kada je optuženog AA oglasio krivim i osudio zbog krivičnog dela protivprirodni blud u pokušaju iz člana 110. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, koje mu je stavljeno na teret optužnicom Okružnog javnog tužioca u Šapcu Kt.57/04 od 24.03.2004. godine, a koja se odnosi na identičan događaj opisan u optužnom predlogu Opštinskog javnog tužioca u Bogatiću Kt.48/04 od 13.04.2003. godine, bez obzira na različitu pravnu kvalifikaciju.

Neosnovano se žalbenim navodima branioca optuženog ističe, da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, odnosno da je izreka presude protivrečna razlozima presude, da nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama, a dati razlozi su nejasni i protivrečni odlučnim činjenicama. O svim odlučnim činjenicama, dati su dovoljni, jasni i pravilni razlozi koji ne sadrže protivrečnosti, niti je izreka protivrečna datim razlozima.

Neosnovani su i žalbeni navodi, u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, u žalbi se osporavaju činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda od značaja za postojanje krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog za navedena krivična dela, odnosno optuženi osporava da je učinio krivična dela za koja se tereti.

Po oceni Vrhovnog suda, žalbenim navodima se ne dovodi u sumnju zaključak prvostepenog suda da je optuženi 23.08.2003. godine i 24.02.2004. godine, na način i pod okolnostima opisanim u izreci prvostepene presude izvršio krivična dela koja im se optužnicama Okružnog javnog tužioca u Šapcu Kt.167/03 od 05.02.2004. godine i Kt.57/04 od 27.04.2004. godine, stavljaju na teret. Činjenično stanje je utvrđeno na osnovu izvedenih dokaza i to posebno na osnovu iskaza oštećenih BB i VV, svedoka GG, DD, ĐĐ, nalaza veštaka dr EE, neuropsihijatra i dr ŽŽ, kliničkog psihologa, izveštaja Doma zdravlja ___ od 02.03.2004. godine, o povredama oštećene VV, a delimično i na osnovu iskaza svedoka ZZ i II, JJ, KK, LL i LJLJ.

Iskazi svedoka su ocenjeni pojedinačno i u međusobnoj povezanosti u vezi sa navodima odbrane optuženog u smislu člana 352. stav 2. ZKP, pa se žalbenim navodima utvrđeno činjenično stanje ne dovodi u sumnju, a i svi drugi izvedeni dokazi su u međusobnoj saglasnosti.

Optuženi je 23.08.2003. godine, upotrebom sile i pretnje oštećenu BB doveo u svoju kuću iz Šapca, zaključao vrata, gurnuo je na krevet, potom joj pocepao haljinu i skinuo gaće. Zatim je skinuo i svoju odeću i legao na oštećenu, koja je pokušala da mu pruži otpor, tako što je pokušavala da viče i da se opire. Kako bi je onemogućio da viče, optuženi joj je najpre stavljao ruku na usta i govorio da ćuti, da bi u jednom trenutku uzeo kuhinjski nož, koji se nalazio na šporetu pored kreveta i prislonio ga uz vrat oštećene, govoreći joj da ćuti i da se ne opire. Ovim postupkom je oštećenu doveo u stanje straha i na taj način savladao njen otpor, pa je potom svoj polni organ stavio u polni organ oštećene i nad njom izvršio obljubu. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, neosnovano se žalbom branioca optuženog ističe da je oštećena BB, sa optuženim dobrovoljno stupila u polni odnos i da dela uopšte nema. Svedok GG je objasnila odlazak optuženog i oštećene iz njenog bifea, odnosno da je optuženi sedeo oko sat vremena sa ovim svedokom i oštećenom, a da za to vreme ni jednom nije pomenuo da mu je potrebna konobarica, niti se oštećenoj uopšte obraćao. Ovaj svedok dalje objašnjava da je nekoliko dana posle kritičnog događaja, oštećena svraćala u bife i tada je od oštećene saznala da ju je optuženi silovao, da je nakon toga svraćao i optuženi želeći da ovaj svedok uspostavi kontakt sa oštećenom i ponudio joj 10.000,00 dinara, na ime neke odštete, što sve ukazuje da u navedenom odnosu nema dobrovoljnosti od strane oštećene. I svedoci DD i ĐĐ su primetile da je oštećena plakala i bila prilično uznemirena, da bi odmah ispričala da ju je optuženi silovao, da je uzimao kuhinjski nož i da je kod oštećene bio prisutan i izražen osećaj straha od optuženog.

Na osnovu iskaza i mišljenja veštaka dr ŽŽ, specijaliste kliničke psihologije i prim. dr EE, neuropsihijatra, utvrđeno je da oštećena nije u stanju da izmišlja nešto što se nije dogodilo, niti da pod bilo čijim uticajem menja ili iznosi događaje drugačije nego što se to zaista dogodilo. Na osnovu nalaza i mišljenja ovih veštaka je utvrđeno, da je

oštećena osoba koja spada u grupu mirnih i poslušnih debila, koja zbog prirode svog hendikepa nije u stanju da se odupre volji druge osobe, dok je optuženi AA, agresivna osoba, slabog ega, duboko psihopatske strukture ličnosti, da deluje često nagonski bez kočnica i da kod njega postoji izrazita seksualna patologija, sa potrebom zadovoljenja samog sebe, ne vodeći pri tom računa o drugoj strani, kao i o načinu zadovoljenja, pri čemu kod optuženog nema znakova duševne bolesti i poremećenosti, pa je u tom smislu pravilna ocena prvostepenog suda u pogledu pružanja otpora oštećene optuženom.

Pravno kvalifikujući utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud primenio krivični zakon, kada je našao da se u radnjama optuženog AA stiču zakonska obeležja krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 1. KZ RS.

I u pogledu izvršenja krivičnog dela protivprirodni blud u pokušaju iz člana 110. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, za koje je optuženi oglašen krivim i za koje mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od jedne godine, činjenično stanje je pravilno utvrđeno, pa su žalbeni navodi, kojima se pobija utvrđeno činjenično stanje neosnovani.

Naime, optuženi je 24.02.2004. godine, upotrebom sile i pretnje prema oštećenju VV, tako što joj je najpre udario šamar, a potom je uhvatio za kosu, pa skinuvši sa sebe pantalone i gaće do kolena držeći je za kosu, njenu glavu gurao prema svom polnom organu, rekao "liži" u nameri da je prinudi da njegov polni organ stavi u svoja usta. Međutim, kako preduzeta radnja izvršenja krivičnog dela nije dovršena, usled protivljenja oštećene, delo je ostalo u pokušaju. Da je optuženi upotrebio silu i pretnju na način kako je to oštećena predstavila, ukazuje izveštaj Doma zdravlja ____, od 02.03.2004. godine. Prema ovom izveštaju oštećena je 25.02.2004. godine, oko 17,00 časova, pregledana u službi za hitan prijem pacijenata i konstatovan je krvni podliv bordo boje na glavi u predelu desnog obraza i to u predelu zigomatične kosti, prema viličnoj kosti, hematom donjeg kapka u celosti, hematom desne strane nosa bez krvarenja, kao i crvenilo sa otokom i nedostatkom kose veličine 3,5cm h 2cm, na temenu desno, kao i crvenilo bez otoka i nedostatak kose veličine 2cm h 1,5cm, na kosmatom delu glave.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjen krivični zakon, kada je sud našao da se u radnjama optuženog AA stiču i elementi krivičnog dela protivprirodni blud u pokušaju iz člana 110. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud je našao da je presuda i u tom delu pravilna.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti koje su od značaja za odmeravanje kazne optuženom, u smislu člana 41. OKZ, pa je od olakšavajućih okolnosti cenjena činjenica da je prilikom izvršenja krivičnog dela protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, uračunljivost optuženog bila smanjena, ali ne i bitno, a dat je odgovarajući značaj i utvrđenoj otežavajućoj okolnosti, da je optuženi ranije više puta osuđivan, kako za istovrsna, tako i za druga krivična dela, pa je pravilno ocenjena težina i društvena opasnost izvršenih krivičnih dela, optuženog i stepen njegove krivične odgovornosti kada je optuženom za krivično delo silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS, utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od dve godine, a za krivično delo protivprirodni blud u pokušaju iz člana 110. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, kazna zatvora u trajanju od jedne godine, pa je za navedena dela u sticaju, shodno članu 48. OKZ, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru.

Iz izloženog, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpovka

an